

saa underligt, at der kan ses lidt forskelligt paa Sagen, og at vi kunne have lidt forskellige Anskuelse derom. Jeg kan godt forstaa, at de, der ingenting ville, eller som foreslaa noget, de vide er uigennemførligt, og som ogsaa vide, at de aldrig nogen Sinde faa Regeringens Tøjler i deres Haand, sagtens kunne staa enige, thi det er ingen Sag at staa enig paa et negativt Standpunkt, hvor intet skal gøres. Noget andet er at blive enig, naar der skal tages en bestemt Stilling, og naar Ansvaret hviler paa en. De Herrer, der glæde sig saa meget over, at der er kommet delte Anskuelse frem indenfor Venstrereformpartiet, have derfor ikke synderligt at glæde sig over i den Henseende, for det er kun et Vidnesbyrd om, at Sagen har sin Alvor, og at vi alle sammen ønske at løse Opgaven paa den finansielt billigste Maade, men tillige paa den for Landets Forsvar mest forsvarlige Maade. Derimod har det aldrig været nogen vanskelig Opgave at blive enig om ingenting her i Livet.

Mit Standpunkt er, at jeg beklager, at vi ikke ere komne længere ned i Øjeblikket, men da der intet Ændringsforslag er fremkommet ud over dem, der foreligge fra Udvalget, er der intet andet at gøre end at stemme for det bedste, der foreligger fra Udvalget. Jeg gaar derfor med til at stemme saavel Socialdemokraternes som de Radikales Forslag ned, fordi ingen Regering kan regere med disse Forslag. Enten Regeringen er socialdemokratisk eller radikal, vil den ikke kunne føre Regeringens Tøjler paa en forsvarlig Maade dermed. Og dermed bliver min Stilling den, at jeg ikke vil være med til at stemme for de yderliggaaende Fordringer, som ere stillede fra Regeringens Side, og som efter min Mening ikke nogen Sinde lade sig gennemføre — jeg tænker her paa de fremskudte Forter og det dertil hørende Artilleri. Derimod agter jeg at stemme for de Forslag, som ere fremsatte af Mindretallet under Nr. 9, og som gaa ud paa at faa Forsvarsudgifterne en Del nedsatte. Endelig vil jeg stemme for Overgangen til tredje Behandling. Jeg finder, det vilde være et ejendommeligt Standpunkt for mig at stemme mod Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling. Jeg ønsker nemlig slet ikke Militærsagen standset, men at stemme mod Overgangen er jo at standse det hele. Jeg ønsker Spørgsmaalet løst paa den bedst mulige Maade, og skal det ske, maa Forslagene ikke standses paa Halvvejen. Jeg stemmer

derfor for Overgangen til tredje Behandling i det Haab, at vi, naar vi endelig en Gang komme til en Løsning af Sagen, maa kunne komme længere ned med Udgifterne, end der er Haab om at faa dem ned her ved anden Behandling.

Bjerre: Det er jo ikke nogen almindelig anden Behandling, som her finder Sted, og derfor spænde Udtalelserne videre end til at anbefale at stemme for eller imod de stillede Forslag. Efter mine Udtalelser ved første Behandling vide de Herrer, at jeg er en Tilhænger af det mest betryggende Forsvar for Danmark, som vi kunne faa. Jeg ønsker selvfølgelig, at det skal blive saa billigt som muligt, men det forsvarlige kommer alligevel for mig i første og Udgifterne i anden Række, idet jeg mener, at det let kan gaa saadan, at det, som i Dag synes billigst, kan blive det dyreste i Længden.

Jeg paaskønner, at Udvalget i Betænkningen har taget Forbehold angaaende de enkelte Spørgsmaal, og da navnlig om Befalingsmændenes Uddannelse, om Tjenestetiden og om Antagelse af Mandskab udenfor de værnepligtige. Med Hensyn til Befalingsmændenes Uddannelse tror jeg, at hvis der blev lagt noget mere Vægt, end der nu gøres, paa at uddanne de Mænds pædagogiske Evner, som skulle uddanne de unge Soldater, kunde de opdrage det unge Mandskab til at blive dygtigere end nu, og tilmed i et kortere Tidsrum, end det nu sker og skulde ske ifølge Regeringsforslagene.

Dernæst vil jeg understrege, hvad jeg ved første Behandling sagde om Sjællands Forsvar. Her synes jeg, der maa lægges særlig Vægt paa til enhver Tid at have nogle af vore bedste Skytter paa de mest udsatte Pladser. Jeg kan ikke rigtig gøre mig fortrolig med, at den Ordning skulde være rigtig, at Befalingsmændene ligge paa Sjælland, medens de værnepligtige ligge i Jylland og paa Fyn. Jeg har ondt ved at forstaa, at de sagkyndige kunne synes, det er en god Ordning.

Jeg beklager, at der ikke er opnaaet bedre Enighed mellem Flertallet i Udvalget og den højtærede Forsvarsminister, og jeg beklager endvidere ikke at kunne følge nogen af Parterne. Der er nu Spørgsmaal om Folkeafstemning angaaende de fremskudte Forter, hvis disse ikke skulde blive vedtagne her. Forslaget om denne Folkeafstemning kan jeg ikke tiltræde. Heller ikke kan jeg give Regeringsforslaget om de fremskudte Forter min Tilslutning i